SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Druk nr 1362 – A

**DODATKOWE SPRAWOZDANIE KOMISJI:
FINANSÓW PUBLICZNYCH ORAZ GOSPODARKI**

o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o kredycie konsumenckim (druk nr 1043).

Sejm na 44 posiedzeniu w dniu 26 marca 2003 r. - zgodnie z art. 47 ust. 1 regulaminu Sejmu - skierował ponownie projekt ustawy zawarty w druku nr 1362 do Komisji: Finansów Publicznych oraz Gospodarki w celu rozpatrzenia poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu.

Komisje: Finansów Publicznych oraz Gospodarki po rozpatrzeniu poprawek na posiedzeniu w dniu 27 marca 2003 r.

wnoszą:

Wysoki Sejm raczy następujące poprawki:

w art. 1

1) w zmianie 8 w lit. a dotyczącej art. 11 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „10 dni" zastąpić wyrazami „4 dni";

odrzucić

2) w zmianie 8 w lit. a dotyczącej art. 11 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „10 dni" zastąpić wyrazami „5 dni";

odrzucić

3) w zmianie 8 w lit. a dotyczącej art. 11 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „10 dni" zastąpić wyrazami „6 dni";

odrzucić

4) w zmianie 8 w lit. a dotyczącej art. 11 w ust. 1 zdaniu pierwszemu nadać brzmienie: „Konsument, z zastrzeżeniem ust. 6 i art. 12 ust. 1, może, bez podania przyczyny, odstąpić od umowy o kredyt konsumencki w terminie 10 dni od dnia zawarcia umowy, z wyłączeniem umów o kredyt konsumencki zawarty w banku dla których termin odstąpienia od umowy wynosi 3 dni.";

odrzucić

5) w zmianie 8 dodać lit. c w brzmieniu:

„c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli spełnienie świadczenia przez kredytodawcę nastąpiło na rzecz podmiotu, od którego konsument nabył rzecz lub usługę, i między tym podmiotem a kredytodawcą istnieje umowa regulująca zasady udzielania kredytu konsumenckiego na nabycie rzeczy lub usługi, konsument może odstąpić od umowy o kredyt konsumencki poprzez złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 3. Warunki zwrotu świadczenia kredytodawcy określa umowa zawarta między podmiotem, od którego konsument nabył rzecz lub usługę, a kredytodawcą. W razie spełnienia świadczenia przez kredytobiorcę przed upływem terminu do odstąpienia od umowy, odstąpienie staje się skuteczne, jeżeli najpóźniej w dniu złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy kredytobiorca spełni swoje zobowiązanie wobec podmiotu, od którego nabył rzecz lub usługę poprzez zapłatę temu podmiotowi ceny rzeczy lub usługi lub w inny sposób uzgodniony z tym podmiotem.";";

odrzucić

6) po zmianie 10 dodać nową zmianę w brzmieniu:

„...) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku naruszenia przez kredytodawcę postanowień art. 4-7 treść zawartej umowy o kredyt konsumencki ulega zmianie w ten sposób, że konsument, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia, obowiązany jest do zwrotu kredytu bez oprocentowania oraz innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy, z zastrzeżeniem ust. 3, w terminie i w sposób ustalony w umowie. Jeżeli umowa nie określa sposobu spłaty kredytu, konsument obowiązany jest do jego zwrotu w równych ratach, płatnych co miesiąc od dnia zawarcia umowy. Jeżeli umowa nie przewiduje terminu spłaty kredytu, konsument obowiązany jest do jego zwrotu w terminie pięciu lat.";";

odrzucić

Warszawa, dnia 27 marca 2003 r.

Zastępca Przewodniczącego
Komisji Gospodarki

/-/ Marek Sawicki

Zastępca Przewodniczącego
Komisji Finansów Publicznych

/-/ Marek Olewiński

Sprawozdawca

/-/ Krystyna Skowrońska

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekr. Min. DH/1050/2003/DPE/gg

Warszawa, 1 kwietnia 2003 r.

Pan
Zbigniew Kaniewski
Zastępca Przewodniczącego
Komisji Gospodarki
Sejm Rzeczpospolitej Polskiej

Opinia do dodatkowego sprawozdania Komisji Finansów Publicznych oraz Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o kredycie konsumenckim (Druk nr 1043), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), w związku z art. 42 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1 Regulaminu Sejmu, przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przedłożonym dodatkowym sprawozdaniem Komisji Finansów Publicznych oraz Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o kredycie konsumenckim (GOS-0150-110-2003, druk dodatkowego sprawozdania 1362-A), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

I. Celem projektu ustawy o zmianie ustawy o kredycie konsumenckim jest wyeliminowanie powstałych problemów interpretacyjnych.

II. Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską (TWE) traktuje ochronę konsumenta w szczególny sposób, podkreślając w art. 95 ust. 3, że Komisja Europejska w przedkładanych propozycjach w dziedzinie ochrony konsumenta będzie brała za podstawę wysoki poziom ochrony. Jednocześnie art. 153 TWE stwierdza, że w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumenta, należy przyczyniać się do ochrony interesów ekonomicznych konsumentów jak też promować ich prawo do należytej informacji. Przesłanki te leżą również u podstaw Dyrektywy Rady nr 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie ujednolicenia ustaw i przepisów wykonawczych państw członkowskich dotyczących kredytów konsumenckich

(zmienionej następnie przez Dyrektywę Rady nr 90/88 EWG z dnia 22 lutego 1990 r i Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 98/7/WE z dnia 16 lutego 1998 r.). Godnym uwagi jest także fakt, że zarówno przepisy prawa pierwotnego (art. 153 ust. 5 TWE) jak i prawo wtórne w postaci przepisu art. 15 Dyrektywy 87/1002/EWG, zgodnie wskazują, że państwa członkowskie mogą zachować lub przyjąć bardziej rygorystyczne postanowienia od postanowień prawa wspólnotowego w celu ochrony konsumenta, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z Traktatu.

Należy zaznaczyć, że 11 września 2002 r. Komisja Europejska przyjęła propozycję nowej dyrektywy o kredycie konsumenckim. Celem tego projektu jest bardziej precyzyjne określenie warunków, zasad oraz kosztów związanych z udzieleniem kredytu konsumenckiego.

III. W związku z zagadnieniami związanymi z terminem odstąpienia od umowy o kredyt przez konsumentów należy stwierdzić, że Dyrektywa 87/102/EWG nie przewiduje konkretnego terminu, w jakim konsumenci mogą odstępować od umowy kredytowej ze względu na fakt, że jest to Dyrektywa tzw. minimalnej harmonizacji. Taki typ aktu prawa wspólnotowego daje możliwość zastosowania przez państwa członkowskie podczas implementacji takich rozwiązań legislacyjnych w krajowym porządku prawnym, które zagwarantują minimalną ochronę praw konsumentów. Jeżeli jednak państwa członkowskie uznają, iż prawa konsumentów należy wzmocnić mogą to uczynić bez zarzutu niezgodności z prawem wspólnotowym. W art. 15 Dyrektywy 87/102/EWG wyrażono to w sposób dosłowny, gdzie zapisano, że niniejsza Dyrektywa nie zabrania wprowadzenia przepisów bardziej rygorystycznych w celu ochrony konsumentów.

Przedstawione w dodatkowym sprawozdaniu Komisji Finansów Publicznych oraz Gospodarki poprawki numer 1, 2, 3 oraz 4 dotyczące art. 11 ust. 1 projektowanej ustawy zakładają wprowadzenie terminów (odpowiednio czterech, pięciu, sześciu oraz trzech dni) na odstąpienie od umowy o kredyt konsumencki bez podania przyczyny. Takie rozwiązania legislacyjne wprawdzie nie stoją w sprzeczności z prawem europejskim, jednak praktyka w państwach członkowskich jest odmienna. Na podstawie danych dostarczonych przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów najczęściej stosowanym terminem jest termin 7 dniowy (Belgia, Francja, Portugalia),

w Irlandii jest to 10 dni zaś w Niemczech 14. Należy również zaznaczyć, że projekt nowej dyrektywy dotyczącej kredytu konsumenckiego jest już aktem prawa wspólnotowego pełnej- harmonizacji i zawiera bezwzględne wymagania dotyczące terminu odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki bez podania przyczyny. Termin ten wynosi 14 dni. Obecne brzmienie przepisu art. 11 ust. 1 dotyczącego terminu odstąpienia od umowy tj. 10 dni jest rozwiązaniem korzystnym dla konsumentów oraz zgodnym z prawem wspólnotowym.

IV. Poprawka 5 zawarta w dodatkowym sprawozdaniu Komisji Finansów Publicznych oraz Gospodarki dotyczy art. 11 ust. 4. Wprowadzone uszczegółowienie przepisu nie jest objęte postanowieniami Dyrektywy 87/102/EWG.

V. Poprawka 6 zawarta w dodatkowym sprawozdaniu Komisji Finansów Publicznych oraz Gospodarki dotyczy art. 15 ust. 1. Wprowadzone uszczegółowienie przepisu nie jest objęte przepisami prawa wspólnotowego w tym zakresie.

VI. W konkluzji stwierdzam, że rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o kredycie konsumenckim (Druk nr 1043) zawarty w dodatkowym sprawozdaniu Komisji Finansów Publicznych oraz Gospodarki (Druk nr 1362-A) jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

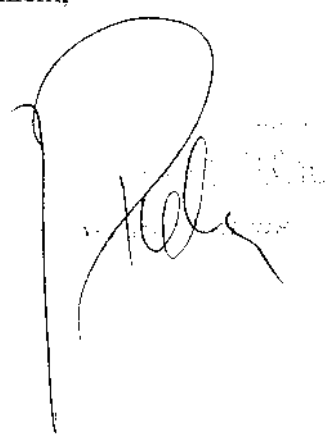

Do uprzejmej wiadomości
Pan
Cezary Banasiński
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów